

Sygn. akt: I C 1661/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Zawierciu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Agnieszka Wolak
Protokolant:	stażysta Sylwia Duma-Syrek

po rozpoznaniu w dniu 21 marca 2018 r. w Zawierciu

sprawy z powództwa (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W.

przeciwko K. W.

o zapłatę

- zasądza od pozwanej K. W. na rzecz powoda (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. kwotę 2.897,59 (dwa tysiące osiemset dziewięćdziesiąt siedem 59/100) zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.08.2017r. do dnia zapłaty;
- odstępuje od obciążenia pozwanej kosztami procesu;
- umarza postępowanie w sprawie w części ograniczonego żądania pozwu.

Sygn. akt I C 1661/17 upr.

UZASADNIENIE

Powód (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. w dniu 15.02.2017r. wystąpił do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie o wydanie nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko pozwanej K. W., zasądającego kwotę 3 003,80 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 600 zł. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że dochodzoną w niniejszej sprawie wierzytelność powód nabył w drodze umowy sprzedaży wierzytelności zawartej z (...) SA w dniu 30 listopada 2016r. Wierzytelność ta wynika z umowy o świadczenie usług nr (...) z dnia 7.05.2014r. Podpisując umowę strona pozwana w sposób swobodny i dobrowolny oświadczyła, iż przyjmuje i akceptuje warunki umowy. Zobowiązała się zatem do terminowego regulowania opłat abonamentowych oraz czynszu za najem sprzętu. Zaakceptowała postanowienia umowy, zgodnie z którymi jej przedterminowe rozwiązanie wiązało się z koniecznością zapłaty kary umownej stanowiącej równowartość uprzednio otrzymanej ulgi i obowiązkiem terminowego zwrotu sprzętu pod rygorem obowiązku poniesienia dodatkowej opłaty. Strona pozwana zaniechała jednak uregulowania należnych opłat. Dochodzona pozewm wierzytelność obejmuje zatem należności wyszczególnione w liście roszczeń wskazanych w

pozwie. Powód skapitalizował także wszystkie należności uboczne, które stały się kapitałem. Domagał się ponadto odsetek ustawowych a opóźnienie od niespłaconej kwoty długu od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 13 marca 2017r. w sprawie sygn. akt VI Nc-e 260319/17 Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie uwzględnił żądanie pozwu w całości. (k. 50. akt).

Z uwagi na brak możliwości doręczenia pozwanej korespondencji sądowej i brak aktualnego jej adresu postanowieniem z dnia 29 czerwca 2017r. w sprawie sygn. akt VI Nc-e 260319/17 Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie uchylił nakaz zapłaty z dnia 13.03.2017r. w całości i przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Zawierciu według właściwości ogólnej pozwanego. (k.8 akt).

Po przekazaniu sprawy do Sądu Rejonowego Zawierciu pełnomocnik powoda w piśmie z dnia 21 września 2017r. uzupełnił braki formalne pozwu, zgodnie z art. 505³⁷ § 1 k.p.c. oraz złożył powołane w pozwie dokumenty. (k.13-60 akt). W piśmie tym, z uwagi na cztery wpłaty po 50 zł, dokonane przez pozwaną w okresie od kwietnia do lipca 2017r. powód cofnął pozew w części, bez zrzeczenia się roszczenia w zakresie kwoty 106,21 zł i jednocześnie wniósł o zasądzenie od pozwanej kwoty 2 897,59 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia następującego po dniu dokonania przez pozwaną ostatniej wpłaty, tj. od dnia 1.08.2017r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego. W piśmie szczegółowo wskazano w jaki sposób zaliczono dokonane przez pozwaną wpłaty na poczt dochodzonej pozwem wierzytelności (k.13 akt).

Sąd rozpoznał sprawę w postępowaniu uproszczonym, albowiem roszczenie pozwu wynika z umowy, a wartość przedmiotu sporu nie przekracza kwoty 10.000,00 zł (art. 505¹ pkt 1 k.p.c.).

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 7.05.2014r. pozwana K. W. zawarła z (...) SA w W. umowę o świadczenie usług telewizyjnych. Wraz z umową pozwana podpisała oświadczenia, z których wynikało, że została pouczona o prawie odstąpienia od umowy oraz o terminie wypowiedzenia obecnie posiadanej umowy z operatorem telewizyjnym. W piśmie z dnia 16.09.2014r. pozwana została poinformowana o przyjęciu jej rezygnacji z dalszych usług i rozwiązaniu umowy z dniem 31.08.2014r. Pozwaną informowano również, że rozwiązanie umowy przed upływem oznaczonego okresu wynikającego z warunków promocji, z której skorzystała spowodowało naliczenie kary w wysokości 2268,80 zł, a w wyniku ostatecznego rozliczenia do zapłaty pozostaje kwota 2447,16 zł, którą należało uregulować do 30.09.2014r. W piśmie przypomniano również o konieczności zwrotu dekodera wraz z wyposażeniem oraz kartą dekodującą w ciągu 14 dni od daty rozwiązania umowy i że brak zwrotu wiąże się z obciążeniem kolejną karą umowną w wysokości 100 zł. W kolejnych wezwaniach do zapłaty wskazywano jaką kwotę i z tytułu jakich należności pozwana powinna uregulować. Dochodzoną w niniejszej sprawie wierzytelność powód nabył w drodze umowy sprzedaży wierzytelności zawartej z (...) SA w dniu 30 listopada 2016r., o czym informowano pozwaną w piśmie z dnia 5.01.2017r., wskazując w nim równocześnie wysokość zadłużenia i wzywając pozwaną do zapłaty. Przy czym pisma zostały skierowane przez powoda na adres pozwanej wynikający z umowy o świadczenie usług z 2014r. Na kwotę dochodzoną pozwem składają się: niezapłacony abonament opiewający na kwotę 171,01 zł wraz z odsetkami za okres od nabycia wierzytelności, tj. 1.12.2016r. do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu w kwocie 2,46 zł, kwota 100 zł z tytułu kary umownej za niezwrócenie sprzętu w terminie wraz z odsetkami w kwocie 1,44 zł naliczonymi przez powoda za ten sam okres, kwota 2 268,80 zł z tytułu zerwania warunków umowy powiększona o odsetki w wysokości 32,63 zł oraz skapitalizowana kwota odsetek ustawowych naliczonych od wymagalnych roszczeń przez pierwotnego wierzyciela w wysokości 427,46 zł. Już po wniesieniu pozwu do Sądu, lecz przed doręczeniem odpisu pozwu z załączonymi dokumentami, pozwana dokonała w okresie od 27.04.2017r. do 31.07.2017r. czterech wpłat po 50 zł, to jest łącznie w kwocie 200 zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów przedstawionych przez stronę powodową w postaci: umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 30.11.2016r. z potwierdzeniem przelewu z dnia 06.12.2016r., wyciągu z wykazu nabytych wierzytelności, umowy o świadczenie usług z dnia 07.05.2014r. wraz z załącznikami, wezwania do zapłaty z dnia 16.09.2014r., noty księgowej z dnia 16.09.2014r., wezwania windykacyjnego oraz rachunków i not

księgowych, cennika, regulaminu świadczenia usług, wezwania do zapłaty i informacji o zmianie wierzyciela z dnia 05.01.2017r. (k.22-57 akt)

Na rozprawie w dniu 21 marca 2018r. Sąd dopuścił wszystkie wyżej wymienione dowody na okoliczność ustalenia charakteru, wysokości i wymagalności roszczeń objętych pozwem. Ponadto Sąd wysłuchał pozwaną K. W., która oświadczyła, że poczuwa się spłacenia należności, ponieważ zawarła umowę na usługi (...)+, ale nie była w stanie płacić miesięcznie abonamentu. Dekoder rzeczywiście został zwrócony już po terminie. W ostatnim okresie wpłaciła 4 kwoty po 50 zł, ostatnią w lipcu 2017r., a później nie miała już możliwości wpłacenia żadnej kwoty, ponieważ musiała zakupić leki urologiczne i pampersy. Sprawę badała Prokuratura, ale nie dopatrzili się po stronie powoda żadnego przestępstwa. Zwracali się też o polubowne załatwienie sprawy, ale bezskutecznie. Utrzymuje się z emerytury w wysokości 1100 zł, a po waloryzacji 1170 zł, ale jeszcze wyższego świadczenia nie otrzymała. Otrzymuje taką kwotę po potrąceniach komorniczych. W sumie jej zadłużenia sięgają ok. 40 tysięcy złotych. W K. mieszka z synem od 2015r. Z emerytury przeznacza miesięcznie 100 zł na leki, 100 zł na pampersy i leki urologiczne, część przeznacza na światło ok. 100 zł. Pomaga też córce, która mieszka w Z. i opiekuje się synem z porażeniem mózgowym. Ponosi w związku z tym koszty dojazdu i utrzymania, gdy jest u córki. Wstępnie uzyskała w rozmowach z pracownikami powoda zgodę na to, aby płacić po 50 zł miesięcznie, ale niestety nie ma na to pisemnego potwierdzenia i przedstawiciel powoda przestał do niej od tego czasu dzwonić. (k.65 akt)

Pozwana mając na uwadze swoją sytuację majątkową i osobistą wniosła o nie obciążanie jej kosztami procesu.

W ocenie Sądu załączone do pozwu dokumenty, ujawnione na rozprawie i zaliczone w poczet dowodów, pozwalają uznać, że powód w sposób należyty, tj. zgodny z art. 6 k.c., wykazał istnienie, wysokość oraz wymagalność dochodzonego od pozwanej roszczenia. Co więcej, pozwana nie zakwestionowała żądania pozwu przed Sądem i wyraziła wolę dalszej spłaty swojego zadłużenia.

W tej sytuacji Sąd uwzględnił roszczenie główne w całości w zmodyfikowanym zakresie i orzekł, jak w sentencji. O odsetkach orzeczono na podstawie art. 359 k.c. i art. 481 k.c.

Jednakże uwzględniając szczególną sytuację majątkową i osobistą powódki, która ma 74 lata, jest osobą schorowaną i nie uchylała się od swoich zobowiązań, lecz z uwagi na skromne dochody i konieczność ponoszenia kosztów leczenia, nie była w stanie ich uregulować, Sąd działając na podstawie art. 102 kpc odstąpił od obciążenia pozwanej kosztami procesu. W ocenie Sądu pozwana posiadane środki powinna przede wszystkim przeznaczyć na spłatę swoich istniejących już i wymagalnych zaległości.

W części ograniczonego żądania pozwu w związku z dobrowolnie wpłaconą przez pozwaną kwotą 200 zł na podstawie art.355 kpc postępowanie w sprawie umorzono.